

שני אורות כלולים זה עם זה, שקשורים זה בזה, ונקראים א"ל שד"י. אלו נקראים שד"י, וא"ל שלמטה, מתחברים זה בזה ונקנסיים זה לזה. ונקרא א"ל שד"י, משום שיוצא מכללות השדים הללו.

והא"ל הזה, שהוא מצד הימין, נוטל ממקום זה כל אותם הרוחמים שעומדים להזין את אותו ההיכל שלמטה שנקרא זכו"ת, על שם הרוח הזו שבו שאמרנו. השדי הזה מיניק את כל אותם התחתונים וכל אותם ההיכלות וכל אותם שבחוץ שעומדים בצד הזה, שנקראים יתדות המשפן, כמו שבארנו. ולכן נקרא שדי, משום שמספק מזון לכל התחתונים, כמו שהוא מקבל מצד הימין.

מכאן יוצאים אותם האורות שנקראים (בראשית א) להט החרב המתהפכת, משום שמתהפכת לכמה גונים, והרי בארנו, שאלה מעוררים דין בשליחות שלמעלה, והם בעולם מצד השמאל, כשנפרדת (בשמתפשה) הרוח הזו ומכה להוציא אורות לכל הצדדים, כמו אותם השדים ששופכות חלב לכל צד, כך גם מהרוח הזו יוצאים לכל צד, ומוציאים חיה אחת אחרת שממנה על אלה, שנקרא להט החרב המתהפכת, וזה נקרא, ואותו וזה שממנה על העולם, בזמן שממנה הרעב על העולם ונודון בו, אזי החיה הזו מפקדת על העולם, ומוציאה רוח של מזון לכל אותם בני האמונה שלא ימותו ברעב וסועדת לבם. משום שהרי מהצד האחר, כששולט הרעב בעולם, יוצאות מהצד הזה

ההוא רוחא דקאמרן, וההוא חיותא, אפיק תרין נהורין פלילין דא בדא, מתקשרין דא בדא, ונקרון א"ל שד"י. אלין אקרון שד"י, וא"ל דלתתא, מתחברין דא בדא, ואעיל דא בדא, ואקרי א"ל שד"י. בגין דנפק מכללא דאלין שדים.

והא"ל דאיהו מסטרא דימינא, נטיל מאתר דא, כל אינון רחמין, דקיימי לאתזנא ההוא היכלא דלתתא, דאקרי זכות"א, על שמא דהאי רוחא דביה דקאמרן. האי שדי, יניק לכל אינון תתאין, ולכל אינון היכלין, ולכל אינון דלבר, דקיימי מסטרא דא, דאקרון יתדות המשפן, כמה דאוקימנא. ועל דא אקרי שדי, בגין דמספקא מזונא לכלהו תתאי, כמה דאיהו מקבלא, מסטרא דימינא.

מהכא, נפקו אינון נהורין, דאקרון (בראשית א) להט החרב המתהפכת. בגין

דמתהפכא לכמה גוונים, והא אוקימנא, דאלין מתערי דינא בשליחותא דלעילא, ואינון בעלמא (דף ת"ג ע"ב) מסטר שמאלא, בד אתפרש (ס"א אתפשט) רוחא דא, ובטש לאפקא נהורין לכל סטרין, כאינון שדים דרמאן חלבא לכל סטר, הכי נמי מהאי רוחא, נפקי לכל סטר, ואפיקו חד חיותא אחרא, די ממנא על אלין, דאקרי להט החרב המתהפכת. ודא

אקרי. (חסר) (ס"א שבע ודא איהו דממנא)

וההוא והאי דממנא על עלמא. בזמנא די ממנא כפנא על עלמא ואתדן ביה, כדין האי חיותא אתפקדא על עלמא, ואפיק רוחא דמזונא, לכל אינון בני מהימנותא, דלא ימותון בכפנא, וסעיד לבייהו. בגין דהא מסטרא אחרא, בד שלטא כפנא בעלמא,

נפקי מהאי סטרא תרין רוחין מסאבין, ואקרון שוד וכפן. ודא איהו רזא,

שתי רוחות טמאות שנקראות שוד וכפן. וזהו סוד - (איוב ה) לשד ולכפן תשחק. משום שאלו עומדים בעולם ועושים קטרוג לאנשים. אחד - אותו ששולח להם רעב ומתים. ואחד - שאנשים אוכלים ולא שבעים, משום שהרי רוח רעה שולטת בעולם.

החיה הזו מוציאה ניצוץ אחד שיצא מהתנוצצות של שני ניצוצות שאמרנו, שהם מתהפכים לכמה גונים. והניצוץ הזה נקרא שרפים, וזה אחוז בהם ומלהיט אותם.

בהיכר הזה יש שני ממנים, אורות שעומדים על אלה ורבוה רבבות שנקראים גפנים, ואלה ורבוה רבבות שנקראים רמונים, וכלם עומדים בחביבות, ואלו הם שמכניסים אהבה בין ישראל למטה לקדוש-ברוך-הוא למעלה. וכלם מעוררים אהבה ועומדים באהבה. וכשמתעוררת אהבה ממטה למעלה וממעלה למטה, אז מתמלא ההיכל הזה מפמה טובות, מפמה חסדים, מפמה רחמים, ואז האהבה שלמטה תוף האהבה העליונה נדבקות זו בזו.

מבאן יוצאים שני ממנים שנקראים אהבה, על שם ההיכל. ואלו עומדים להשגיח על כל אותם שמייחדים את יחוד רבוונם באהבה, ומוסרים נפשם עליו באהבה, ועולים ומעידים למעלה. וכל אותם שעושים חסד בעולם, אותם החסדים עולים ונכנסים לתוף ההיכל הזה ומתעטרים שם, ועולים להתעטר בתוף אהבה עליונה. ועל זה כתוב, (תהלים קח) פי גדל מעל לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה וגו'.

לשוד ולכפן תשחק. בגין דאלין קיימין בעלמא, ועבדין לון לבני נשא קטרוגא. חד, ההוא דקא משרד להו כפנא, ומייתי. וחד, דקא אכלי בני נשא ולא שבעין, בגין דהא רוחא בישא שלטא בעלמא.

חיותא דא, אפיק חד ניצוצא, דקא נפיק מנציצו דתרין ניצוצין דאמרן, דאינון מתהפכאן לכמה גוונין. והאי ניצוצא אקרי שרפים, והאי אחיד בהון, ולהיט לון.

בהיכר דא אית תרין ממנן, נהורין דקיימין על אלה ורבוה רבבן דאקרון גפנים, ואלה ורבוה רבבן דאקרון רמונים, וכלהו קיימין בחביבותא, ואלין אינון דאעלי רחימותא בין ישראל לתתא, וקודשא בריך הוא לעילא. וכלהו מתערי רחימותא, וקיימן ברחימו. וכד אתער רחימו מתתא לעילא, ומעילא לתתא, כדין אתמלא היכלא, דא מפמה טבין, מפמה חסדין, מפמה רחמין וכדין רחימו דלתתא, גו רחימו עלאה, אתדבק דא בדא.

מהכא נפקי תרין ממנן, ואקרון אהבה, על שמא דהיכלא. ואלין קיימין לאשגחא על כל אינון דמייחדי יחודא דמאריהון ברחימו, ומסרי נפשיהו עליה ברחימו, וסלקי ואסהידו לעילא וכל אינון דעבדי חסד בעלמא, אינון חסדין סלקין ועאלין גו האי היכלא, ומתעטרי תמן, וסלקי לאתעטרא גו אהבה עלאה. ועל דא כתיב, (תהלים קח) פי גדול מעל שמים חסדך. בהיכלא דא כתיב, (שיר השירים ח) מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה וגו'. שמים חסדך. בהיכל הזה כתוב, (שיר השירים ח) מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה וגו'.

(היכל הרצון תפאר"ת)

היכלא שתינתאה. דא הוא היכלא דאקרי היכלא דרצון, דאיהו רעוא, דאקרי מוצא פי יי', קדוה דאתדבקותא דכלא.

והכא איהו רעוא דרעוין, פרזא דכתיב, (שיר השירים ד) פחות השני שפתותיה. רעוא דכל נשמתין, דנפקי מההוא מוצא פי יי'.

האי היכלא, היכלא דרעוא. דקיימן הכא כל שאלתין, וכל בעותין דעלמא. בגין דרעוא דכל רעוין, פד נשיקין אשתכחו, פרזא דכתיב, (בראשית כט) וישק יעקב לרחל. וכדין פד נשיק דא לדא, פדין אקרי עת רצון. בגין דהא כדין שלימו אשתכח, וכל אנפין נהירין. וכד צלותין סלקין, פדין איהו עת רצון לאשתכחא, ועל דא כתיב (תהלים ט) ואני תפלתי לך יי' עת רצון. דאיהו חבורא דא עם דא.

בהיכלא דא קיימן שית פתחין, ארבע פתחין לארבע סטרין דעלמא, וחד לעילא, וחד לתתא. באלין פתחין אתמנא חד רוחא, דאיהו רב על פלהו די ממנן בכל אלין פתחין, ורזיא"ל שמייה. והאי אתמנא ואתפקד בכל אינון רזין עלאין, דפומא לפומא ממללן, דנשקין דא לדא ברחימו דרחימותא.

רזין אלין לא קיימן לגלאה, אבל פד תרעין אתפתחו, פדין ידעין פלהו היכלין, וכל אינון רוחין, וכל אינון משריין, דהא תרעין דרצון אתפתחו. ולא עלאין באלין תרעין, אלא רעוי דצלותין, רעוי דשכחא, רעוי דנשמתין קדישין עלאין.

האי איהו היכלא דמשה, בהאי היכלא אתפניש משה ברחימו, ונשיק נשיקין. בהאי היכלא, (שמות יט) משה ידבר והאלהים יעננו בקול.

היכל הרצון תפארת

ההיכל הששי. זהו ההיכל שנקרא היכל הרצון, שהוא רצון שנקרא (דברים ח) מוצא פי ה', שמחה של הדבקות של הכל. וכאן הוא רצון הרצונות, בסוד הפתוב (שיר השירים ד) פחות השני שפתותיה. רצון כל הנשמות שיוצאות מאותו מוצא פי ה'.

ההיכל הזה היכל הרצון, ששם עומדות כל הבקשות וכל השאלות שבעולם, משום שרצון כל הרצונות כשנשיקות נמצאות, בסוד הפתוב (בראשית כט) וישק יעקב לרחל. ואז, כשנושק זה לזה, אז נקראת עת רצון, משום שהרי אז נמצאת שלמות וכל הפנים מאירות. וכשתפלות עולות, אז הוא עת רצון להמצא. ועל פן פתוב, (תהלים ט) ואני תפלתי לך ה' עת רצון. שהוא חבור זה עם זה.

בהיכל הזה עומדים ששה פתחים. ארבעה פתחים לארבעה צדדים של העולם, ואחד למעלה ואחד למטה. בפתחים הללו התמנה רוח אחד שהוא גדול על כל הממנים בכל אותם הפתחים, ושמו רזיא"ל. וזה התמנה ונפקד על כל אותם הסודות העליונים, שמדברים פה לפה, שנושקים זה לזה באהבת האהבה.

הסודות הללו אינם עומדים לגלוי, אבל כשנפתחים השערים, אז יודעים כל ההיכלות וכל אותן רוחות וכל אותם מחנות, שהרי נפתחו שערי רצון, ולא נכנסים לשערים הללו אלא רצונות של תפלות, רצונות של שכח, רצונות של נשמות קדושות עליונות.

זהו היכלו של משה. בהיכל הזה התפנס משה באהבה, ונשיק נשיקות. בהיכל הזה, (שמות ט) משה ידבר והאלהים יעננו בקול.

בְּשִׁנְדְּבָקוֹת נְשִׁיקוֹת נְשִׁיקוֹת בְּנְשִׁיקוֹת זֹו
עִם זֹו, וְעַל כֵּן כְּתוּב, (שִׁיר הַשִּׁירִים א)
יִשְׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ וְגו'. אֵין
נְשִׁיקוֹת שֶׁל שְׂמֻחָה וְאֶהְבֶּה אֶלֶּא
כְּשִׁנְדְּבָקִים זֶה בְּזֶה פֶּה בְּפֶה, רִיחַ
בְּרִיחַ, שְׂאֵז רִוּוּיִם זֶה עִם זֶה
בְּתַפְנוּקֵי הַכֹּל, וּבְשֻׂמְחָה, מֵהָאֹר
הַעֲלִיזוּן.

בֵּא וּרְאֵה, מִשֶּׁה יִדְבֵּר - שְׁכָתוּב
(שֵׁם ד) הִנֵּךְ יִפֶּה רְעִיתִי, וְכָתוּב
כְּחוּט הַשְּׁנִי שְׁפָתוֹתֶיךָ. וְהֶאֱלֵהִים
יַעֲנֶנּוּ בְּקוֹל - שְׁכָתוּב (שֵׁם א) הִנֵּךְ
יִפֶּה דוֹדֵי אֶף נְעִים, וְכָתוּב (שֵׁם ה)
שְׁפָתוֹתַי שׁוֹשְׁנִים נוֹטְפֹת מִזֶּרֶחַ
עֵבֶר.

הַרוּחַ הַזֶּה, נִמְסְרוּ בְּיָדָהּ כָּל
הַסּוּדוֹת שֶׁל אוֹתָן הַנְּשֻׁמוֹת
הַעֲלִיזוֹת שְׂמֵעוֹרְרִים תְּשׁוּקָה שֶׁל
אֶהְבֶּה שְׁלִמְעֵלָה וּמִטָּה כְּאָחֵד.
אוֹתָן נְשֻׁמוֹת עֲלִיזוֹת, כְּמוֹ רַבִּי
עֲקִיבָא וְחִבְרִי, שְׂאֵלָה לֹא נִקְרְבוּ
לְרַחֵץ בְּנֶהַר דִּינֹר כְּמוֹ שְׂשֵׁאָר
הַנְּשֻׁמוֹת וְרַחֲצוֹת שֵׁם וְעוֹבְרוֹת
בו, וְהָרִי בְּאֶרְנו.

(בֵּא וּרְאֵה) הַרוּחַ הַזֶּה מוֹצִיָּאָה
שְׁנַיִם עֶשֶׂר אֲוֹרוֹת, וְכֹלֶם עוֹמְדִים
בְּסוּד פִּתְחַת הַרוּחַ הַזֶּה. בְּאֶרְבַּעַת
צְדָדֵי הָעוֹלָם עוֹמְדִים אֶרְבַּעַת
אֲוֹרוֹת עֲלִיזוֹנִים שְׂשׁוּלְטִים
לְאֶרְבַּעַת צְדָדִים. בְּצַד הַדְּרוֹם
עוֹמֵד אוֹר עֲלִיזוֹן אָחֵד, הַיְמִין שֶׁל
כָּל הָעוֹלָם, שְׂהָרִי מִמֶּנּוּ מִתְחִילִים
יִשְׂרָאֵל לְהֶאֱחֹז בְּסוּד הָאֶמּוֹנָה,
וְהוּא מִיכָאֵל, רַב כַּח שֶׁל הָאֹר
הַעֲלִיזוֹן, שְׂיֹרֵד מִצַּד הַדְּרוֹם,
שְׂשֵׁם הָאֹר עוֹמֵד בְּחֻזְקוֹ.

הַמִּיכָאֵל הַזֶּה, אוֹר הַיְמִין,
הָאֶפּוֹטְרוֹפּוֹס הַגָּדוֹל שֶׁל יִשְׂרָאֵל.
מִשׁוּם שְׂכָאֵשׁ עוֹמֵד הַצַּד הָאֲחֵר
לְהַשְׁטִין עַל יִשְׂרָאֵל, אִזּוֹ מִיכָאֵל
טוֹעֵן כְּנֶגְדּוֹ, וְנִעֲשֶׂה סְנַגּוֹר עַל
יִשְׂרָאֵל, וְהֵם נִצְלִים מֵאוֹתוֹ
הַקְּטַגּוֹר שֶׁל בְּעֲלֵי שְׂנֵאת יִשְׂרָאֵל.

כִּד אֲתִדְבְּקוֹ נְשִׁיקִין בְּנְשִׁיקִין, דָּא
עִם דָּא, וְעַל דָּא כְּתִיב, (שִׁיר הַשִּׁירִים א) יִשְׁקֵנִי
מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ וְגו'. לִית נְשִׁיקִין דְּחִדּוּה
וּרְחִימוּתָא אֶלֶּא כִּד מִתְדַבְּקֵן דָּא בְּדָא, פּוֹמָא
בְּפּוֹמָא, רִיחָא בְּרוּחָא, דְּכִדִּין רוּוּאֵן דָּא עִם
דָּא, בְּתַפְנוּקִין דְּכֹלָא, וּבְחִדּוּה, מְנַהִירוֹ עֲלֵאָה.
תָּא חֲזִי, מִשֶּׁה יִדְבֵּר, דְּכְתִיב, (שִׁיר הַשִּׁירִים א) הִנֵּךְ
יִפֶּה רְעִיתִי, וְכְתִיב (שִׁיר הַשִּׁירִים ד) כְּחוּט הַשְּׁנִי
שְׁפָתוֹתֶיךָ. וְהֶאֱלֵהִים יַעֲנֶנּוּ בְּקוֹל, דְּכְתִיב, (שִׁיר
הַשִּׁירִים א) הִנֵּךְ יִפֶּה דוֹדֵי אֶף נְעִים, וְכְתִיב (שִׁיר הַשִּׁירִים
ה) שְׁפָתוֹתַי שׁוֹשְׁנִים נוֹטְפֹת מִזֶּרֶחַ עֵבֶר.

הָאִי רוּחָא, אֲתִמְסְרוּ בְּיָדָהּ, כָּל רְזִין דְּאִינוּן
נְשֻׁמְתִין עֲלָאִין, דְּמִתְעָרִי תִיאוּבְתָא
דְּרַחֲמֵי דְלַעִילָא וְתִתָּא כְּחִדָּא. אִינוּן נְשֻׁמְתִין
עֲלָאִין, כְּגוֹן רַבִּי עֲקִיבָא וְחִבְרִי, דְּאֵלִין לֹא
אֲתִקְרִיבוּ לְאֶסְתַּחֲאָה בְּנֶהַר דִּינֹר, כְּמָה דְשֵׁאָר
נְשֻׁמְתִין אֶסְתַּחֲיִין תַּמָּן וְעִבְרוּ בֵּיה, וְהָא
אוּקִימָנָא.

(תָּא חֲזִי), רוּחָא דָּא, אֶפִּיק תְּרִיסָר נְהוּרִין, וְכֹלְהוּ
קִיִּימֵי בְּרִזָּא דְתַחֲוֹת הָאִי רוּחָא. בְּאֶרְבַּע
סְטְרִין דְעֲלָמָא, קִיִּימִין אֶרְבַּע נְהוּרִין עֲלָאִין,
דְשֻׁלְטִין לְאֶרְבַּע סְטְרִין. בְּסְטְרָא דְדְרוֹם,
קִיִּימָא חֵד נְהוּרָא עֲלָאָה יְמִינָא דְכָל עֲלָמָא,
דְהָא מְנִיָּה שְׂרָאן יִשְׂרָאֵל לְאֶתְאֲחִדָּא בְּרִזָּא
דְמֵהִימְנוּתָא, וְאִיהוּ מִיכָאֵל, רַב חֵילָא דְנְהוּרָא
עֲלָאָה, דְנַחֲתָא מִסְטְרָא דְדְרוֹם, דְתַמָּן נְהוּרָא
קִיִּימָא בְּתוֹקֶפֶיהָ.

הָאִי מִיכָאֵל, נְהוּרָא יְמִינָא, אֶפְטְרוֹפּוֹסָא רַבָּא
דְיִשְׂרָאֵל. בְּגִין, דְכִּד סְטְרָא אֲתֵרָא קִיִּימָא
לְאֶסְטָאָה עֲלֵיָהּ דְיִשְׂרָאֵל, כְּדִין מִיכָאֵל טַעֵן
עַמִּיָּה, וְאֲתַעְבִּיד סְנִיגוּרָא עֲלֵיָהּ דְיִשְׂרָאֵל,
וְאֲשַׁתְּזַבֵּן מֵהוּא קְטִיגוּרָא דְמֵאֲרִי בְעֲלֵי
דְכְבוּ דְיִשְׂרָאֵל.